

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántá-
rozások közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . 8 kor.
Félévre . 4 „
Negyedévre . 2 „
Egyes szám ára: 20 fill.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi tartalmát illető minden
közlemény.

Bérmertelen küldé-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

Vidéki városok parlamentje.

A sok kongresszus között, melyek eltekintve attól, hogy szükségesek, valósággal divattá váltak manapság, sajnosan nélkülözzük a vidéki városok kongresszusát. Eltekintve attól, hogy nincs az a vidéki város, amely meg volna elégedve az állam támogatásával, így a vidéki városoknak a kongresszuson elfoglalt egyöntetű álláspontja az állammal szemben érvényre juthatna, a közös érdekek roppant sokasága fűzi össze a vidéki városokat. Hiszen mindenütt ugyanazokat a lapokat találjuk, ugyanazokat a panaszokat halljuk, egy törvény szerint kormányoznak bennünket s fogyatékoságát, kicsinyességét egyaránt érezzük. A vágyak, az óhajítások, a helyzet javulására irányuló törekvések is nagyjában megegyeznek minden városban. S a kongresszus, ahol vágyainkat és panaszainkat a nagy világ világ füle hallatára

mondhatjuk el: okvetlenül lendítene helyzetünkön.

Természetesen csak úgy, ha cél-tudatosan járunk el, ha a realitás határai között mozgunk. Azért mondjuk ezt, mert volt már egy kongresszusa a vidéki városoknak — ha jól emlékezünk, két év előtt Máramaros-Szigeten — de ahol ezeket a szempontokat szem előtt tévesztették. Máramaros-Szigeten nem jutottak tovább a magas elméleteknél és a kongresszus eredményt nem mutatott fel.

Őszinte örömmel üdvözljük tehát Győr városának kezdeményezését az iránt, hogy kongresszusra hívja össze a vidéki városokat. Hogy a kongresszust megtartják, az már fait accompli. Győr lelkes felhívására eddig huszonöt város jelentette le, hogy részt vesz a kongresszuson, melyet minden valószínűség szerint a nyár elején tartanak meg.

A kongresszus tanácskozási anyá-

gát egy Győr város közgyűléséből kiküldött bizottság dolgozza ki és készíti elő, a résztvevő vidéki városok természetesen szintén elő készülnek, hogy témáikkal emeljék a kongresszus színvonalát és hatását. Alapos és okos eszmecserékre van tehát kilátásunk, a kongresszus után a vidéki városok tisztában lesznek helyzetükkel és tudni fogják, mit kérhetnek, mit követelhetnek és mit reformálnak. Ez a kongresszus nem fog, de nem is szabad neki elméleti nagy általánosságok között mozogni, hanem minden irányban hű kifejezője lesz annak az álláspontnak és helyzetnek, melyet a vidéki város a környékbeli községekkel, főként hatóságával, az állammal, a fővárossal és a vidéki polgár az ő városával szemben elfoglal. Elmondunk azon a kongresszuson mindent, ami a szívünkön fekszik.

A kongresszus realitásának örövendetes bizonyítéka, hogy nemcsak

T Á R G Z A.

Bubánatos . . .

Bubánatos az életem,
Bubánatra születtem én,
Kit szerettek az a kis lány,
A másé lett, nem az enyém.

Hitegetett, csalogatott,
Nem feled el azt ígérté;
Mégis megcsalt, hűtelen lett,
Verje meg az isten érte.

Hej! de mégsem. Nem átkozom,
Ugy is veri a teremő,
Mert a kiért engem megcsalt,
Nem igazi, hű szerető.

Eszküdt József.

Ripacs-élet.*

— A »Somogyi Ujság« eredeti tározója. —

I.

Nedves deczemberi délelőtt volt. Az utcán csak egy-két ember járt. Azok is csak kénytelenségből bandukoltak unottan, fázósan. Az égen csafatokban uszított egy-két álmos felhő-darab, s a hideg párázat ráborult a házakra és valami kiállhatatlan hangulatot teremtett meg az emberben.

Az egész szintársulat (inter nos: banda) kinn ácsorgott a színház előtt, várták a délelőtti próbát. Egy-két szó is esett még arról a kis új kollega-lányról, a kit akkor szerződtetett a direktor.

Ugy öt perc-cel tíz óra előtt a sarkon jött a direktor a kis lánnyal. Bemutatta a tagoknak és a kis lány néhány egyszerű szóval kérte a szeretetüket.

Fehér arcú, finom lány volt. Olyan-forma, a minőt a francia-regény meg novella-írók szoktak a hetvenes években modellnek venni Szegény leány volt, valami pesti házmesternek a lánya.

Csudálatos, hanem sok színész nő kerül ki a pesti házmesterek lányából!

* Ripacsoknak hívják, a vidéki színészeket. Nem kutattam még, hogy miért, hát nem is tudom. K. S.

Ambíciózus, művelt leány. Míg a többiek az utcát rófák, addig ő tanult.

Csak egy nagy hibája volt: nem tudta megérteni, hogy miért kell ő neki a legszűkebb anyagi viszonyok között élni, a míg a többieknek jutott mindenre. Sokszor könytolt a szemébe, a mikor az utcán sétáltak a többiek illatos finom ruhában. Ilyenkor összeszorult a lelke és olyan boldogalannak érezte magát.

Pedig nem volt igaza.

És a férfi kollegák se beszéltek vele olyan szívesen. Sőt egyszer az egyik, a mikor vacsora után a kis lány megkérte, hogy kísérje haza, mert nagyon sáros és sötét az út, azt a neveletlen választ adta:

Nem én, még öt forintért se.

Csak a kis naturburs volt hozzá jó. Azt is sutlozták a kulisszák mögött, hogy szerelmes a kis lányba.

Előadás után, a mikor hallotta a kis színész nő a csipős és igazságtalan kritikákat, óraszárm álmallanul tépelődött az ágyában — és ott lappangott a lelke mélyen egy gondolat, hogy lesz még neki is illatos, finom ruhája.

Az egyik előadás közben megesezt, hogy felvonás után a direktor fölrohant a színpadra és haragosan mondta a tagok előtt az ügyelőnek:

— No botrány, a mit ez a kisasszony tesz. Kijön a színpadra béli ruhában, holott egy elegáns, párisi kokott utcai ruhája kel-

H I R E K.

közigazgatási emberek készítik elő az anyagot, hanem az ipar és kereskedelem szakemberei is. A kongresszusnak egyik főtémája lesz tehát a vidéki városok ipara és kereskedelme. A győri kereskedelmi és iparkamara e fontos tárgyról egész tanulmányt dolgozott már ki a kongresszus számára.

A nemzetgazdaságnak főfontosságú tényezője, az ipar és kereskedelem pang a vidéken. És talán nem csodának azok, akik ebben keresik a vidéki városok bajainak kuforrását. És ha e nagy baj orvoslásának csak egy sikeres módját eszeli is ki a kongresszuson: avval már is fényesen megoldotta feladatát.

Nagyon jól fogják tenni a kongresszusi urak, ha behatóan tanulmányozzák ezt a kérdést, mert nincs az a magas költeker, melyet a városi polgárnak a jól jövedelmező ipar és kereskedelem elviselhetővé nem tenne.

A törvény, jog és igazság jelszaivaival indult meg az új aera, melynek tisztaságát és egészséges voltát máris érezzük, súlyos anyagi bajaink közepette is. És ezért bizunk benne, hogy a kongresszus határozatai: Magyarországi városainak riadója a boldogulásért, nem lesz kiáltó szó a pusztában! Meghallgatásra fogunk találni. Jobb törvényeket fogunk kapni, és melegebb érdeklődésben, nagyobb gondozásban lesz részünk, mint ahogy eddig tapasztaltuk.

E cél elérésére ül össze a kongresszus, melyen az eddig jelentkezett huszonöt városnak kívül még bizonyára számosan fognak részt venni.

Reméljük, hogy a városok parlamentjéből a mi városunk sem fog hiányozni.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügy-minister Kohut Jenő kaposvári kir. törvényszéki joggyakornokot a nagy-ataádi kir. járásbíróvához aljegyzővé nevezte ki. Összintén gratulálunk a szorgalmas ifjú megérdemelt előléptetéséhez.

— **Meghívó.** A Kaposvizet levezető társulat 1900. évi március hó 28. napján délután 3 órakor Dombóvárról (a nagyvendéglőben) rendes közgyűlést tart, melyre az érdekeltek ez uton is meghívotnak. Döry József elnök.

— **Párbaj.** F. hó 22-én a Korona nagytermében ismeretlen egyének kardpárbajt vívtak, mely az egyik fél könnyebb sebesülésével végződött.

— **A hentes- és mészáros ipartársulat.** F. hó 18-án megtartott bálja a várakozáson felül sikerült. Nagy és díszes közönség gyűlt össze és ugyancsak kivette mindenki a részét a tánczából. Legérdekesebb pontja az estének a sorsolás volt, mert a társulat által kitűzött nyereménytárgyak ugyancsak feltűzték a nyerésvágyat. Volt is jó kedv mindvégig. A négyeseket vagy 90 pár tánczolta, a mi azt jelenti, hogy ez a bál volt a saison legnépesebb estélye. Anyagi tekintetben is sikerült a mulatság, mert a tetemes kiadások dacára körülbelül 120 korona tiszta bevétel maradt. A rendezőseget valóban elismerés illeti meg az est kifogástalan rendezéséért.

— **A somogymegyei gazdasági egyesület** mindegyre rendezi a népies gazdasági előadásokat, hogy a gazdáközönségnek alkalma legyen elméletileg megtanulni azt, mit a tapasztalásból meg nem tanulhat. A közel jövőben a következő helyeken lesz-

nek felolvasások: Fajsz, február 27 és 28-án délután 1/5—1/6-ig. Előadó: Kiss Endre nemessvidi gazdaszt. »A kalászosok, kapásnövények és takarmánynövények okoszerű termelése. Csákány, március 1, 2, 3 és 4-én mindenkor délután 1/5—1/6-ig. Előadó: Kiss Endre nemessvidi gazdaszt. »A szarvasmarha és lótenyésztésről. »Az előadók a népiskolában fognak megtartatni.

— **Robicsék** Sándor a m. kir. államvasutak építési osztályának igazgatója a napokban Kaposvárról járt és itt az új felvételi épület építkezési munkálatait szemlélte meg.

— **Pályázat.** A vallás- és közoktatásügyi ministerium a kaposvári áll. főgymnasiunál megüresedett iskolaszolgai állásra pályázatot hirdet, folyamodók a székesfehérvári tankerületi főigazgatósághoz címzett kérvényüket március hó 20-ig nyújták be a főgymnasium igazgatóságánál, hol a folyamodvány felterjesztését illetőleg bővebb felvilágosítást kapnak.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminister a csurgói m. kir. adóhivatalhoz ellenőrré Horváth Ferencz veszprémi adótisztet nevezte ki.

— **Képeslevelezőlap** az iskolában. A képeslevelezőlapok az utóbbi időben annyira elterjedtek, hogy az iskolák sem vonhatják ki magukat alóluk. A kereskedelmi minister ugyanis utasította a posta- és távíra igazgatóságokat, hogy az egyes iskolák igazgatóinak küldjenek történelmi tárgyú képes levelező lapokat a tanulók közt leendő elarusítás céljából. Hát ez meglehetősen furcsa intézkedés. A tanulóra nem szabad pressiót gyakorolni, hogy akar-e venni Ansichtskártyát vagy s-m. Ha az államnak az ezredévi kiállítás idejéből felesleges képes levelező lapjai maradtak, árusítsa el úgy, a hogy tudja, de ne kenje az iskolás gyerekekre. Az igaz, hogy fél áron kapják.

— **A Mária-Valéria** egyet anyagi viszonyai az utóbbi időben nem a legfényesebben álltak. Az egyet választmánya mindent elkövetett, hogy az anyagi viszonyokat rendbe hozza, de pártolás hiányában csak nem akart a helyzet javulni. A választmány nagyon jól ismerheti városunk viszonyait, mert elhatározta, hogy a most következő bört minden második hetében thea-uzsonnát rendez, a melyhez a szükséges sok mindenfélét a választmány a saját

lene. Tessék csak fölírni a kisasszonyt, majd a színházi törvényszék megtanítja öltözködni.

Nem szólt semmit a kis lány, csak bement az öltözőbe és két nagy könnyecsepp futott le a szempillája alól a bál ruhájára.

A többiek meg kárörvendve suttogtak. Ez a suttogás a lelke mélyéig hatott és valami kéjes, kegyetlen örömet talált abban a gondolatban, hogy várjatok csak, várjatok

S aztán egy hét múlva mindenki megbámulta az utcán és a színpadon. Csupa illat, csupa selyem volt a kis lány.

Néhány hét múlva jött egy sürgöny egy elsőrangú színházról ötven forinttal, benne ez a néhány szó:

— Az előleget küldjük, azonnal jöjjen.

Az öltözőben folyton suttogták: milyen szerencsés ez a leány. És össze-vissza csókolták, kérték, hogy ajánlja őket is az új direktorának.

A nyomorultak

Hideg januári nap volt. Az utcán csilingáltak a szárok, és vigan kacagott a sok lány, meg fiatalember, a mint korcsolyázni mentek.

A kis lány elbucszott a kollegáitól, aztán elment.

A fénybe, a ragyogásba

S a kis naturburs — színész meg

ugy érezte, mintha a mellében összeroppanna valami.

Egy egész világ.

Odakinn ragyogott, szípkázott minden és vigan kacagtak a fiatal emberek és lányok.

II.

Az ötös számuban lakott a kis Irmus. A naivánk, a hatosban pedig mi hárman fiatal emberek. Egy kissé borsos árakat fizettünk, de hát mesés sár volt a kis mezővárosnak csufolt faluban, hát a szállodában vettünk ki lakást. Arra számítottunk a mi ripacs-eszünkkel, hogy így sárt se járunk, meg el se késünk a délelőtti próbához.

Sarat nem jártunk. hanem mindennap elkéstünk a próbához, a mi bizony sok pénzünkbe került, mert a drákói szigorú ügyelő mindig felírt bennünket. Oh azok a kiálthatatlan ügyelők!

A tíz órai próbán mindenki ott volt, csak mi bárman hiányoztunk. Ilyenkor jött a Marci a szerencsen-képű színházi szolga. Fölvert az álmunkból.

— Tessenek próbára jönni, micsoda álom — szuszékok az urak!

Pénztelen napjainkban nagyon konfidens volt a kölyökök.

Fölugráltunk haragosan, fölrautottuk a nadrágunkat, a kabátunkat, a cipőnket, aztán rohantunk be a színházba. A többi ruha-darabokat részletekben szedtük ma-

gukra felvonás közökben. A mosdást ebéd előtt végeztük el, fészülködni meg átmentünk a színházi fodrászhoz.

Persze mindig kikaptunk ezért a tulajdonság költői rendtelenségért. A Hajnalné — egyébként édes asszonyka volt — délelőtti önként szemlét tartott felettünk.

— Hallja Béla, magának soha sincs kitisztítva a cipője, szégyelje magát. Pfuj!

— No Kézdy ur, magának az arca, meg a gallérja már megint festékes, ju, hogy nem resteli a dolgot.

— Maga meg — fordult felém — kösse meg máskor becsületesebben a nyak-kendőjét, ugy lóg mintha ...

Jó hogy nem birta befejezni a hasonlatot. Igaza volt az én magyar tanáromnak, a ki azt mondta, hogy legnehezebb a hasonlat-csinálás.

De azért össze-vissza csókoltuk a kis Hajnalné, aztán megbékült másnapig.

Mind a hárman szerelmesek voltunk. Mint minden városban.

Béla — a baritonista — az anyaszínész lányának udvarolt és mondott olyan bókákat, hogy az lett a jelszó:

— Béla te beteg vagy!

Kézdy a bonviván — színészünk a vendéglős feleségének csapta a szelet. Ámbátor azt mondják a rossz nyelvek, hogy ebben volt is valami ráció.

Kézdynek nagyon jó élvágya volt. Én meg — pénztelen délutánokon —

költségén adja össze. Meghívók szétküldve nem lesznek, hanem a közönség hirdetések útján nyer értesítést. 1 koronáért a kaposvári előkelő családok leányai olyan uzsonát szervíroznak a holdog halandónak, mint annak a rendje. Az uzsonna céljaira a főispán a legnagyobb előékenységgel bocsátotta a megyeház nagyertermét a választmány rendelkezésére. Remélhető, hogy a közönség a jótékony cél iránti tekintetből a választmány tervét minél hathatósabban fogja előmozdítani.

— A kaposvári iparoskör f. hó 27-én saját helyiségében igen sikerült estélyt rendezett. A tánczot felolvasások és szavallatok előzték meg, melynek minden egyes számát élénken meglapstolták.

— A kaposvári ízr. nőegylet f. évi márczius hó 15-én a Korona szálló nagyertermében domino estélyt rendez.

— A kaposvári ízr. krajczáregylet f. hó 25-én tartotta évi rendes közgyűlését dr. Herczog Manó főrabbi elnöklése alatt. A lefolyt évben az egyesület közel 1000 koronát költött szegény tanuló felruházására vallás különbség nélkül. Az egyesület vagyona jelenleg 2600 korona.

— Hushagyó kedd. Karneval herczeg szokott évi bevonulása ma sem maradt el s ugyancsak nagyszámu gyereksereg kísérte bevonulását. Nem maradhatott el a Simplicius szokásos álarczos bálja sem, midőn is nagy szomorúság között temették el a nagybőgőt. Itt a bőjt, el kell hagyni a vigasgot, a hűvek készülnek a feltámadás magasztos ünnepére.

— Kiváló szerencse. Az osztálysorsjáték V. osztályu húzásánál a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa bankháznál. Budapest, Váci-körút 4. 5000 koronás és még több kisebb nyereményen kívül a 30,000 koronás főnyereményt a 38928. számú sorsjegyre, részben vidéki, részben fővárosi vevők nyerték $\frac{1}{8}$ és $\frac{3}{8}$ részekben.

— Méhészek és gazdák figyelmébe! Az »Országos Méhészeti Egyesület« az egyesület tagjainak a következő kedvezményeket nyújtja: Ingyen, tehát minden díjazás vagy provisió nélkül értékesíti méz- és viasztermelvényeiket (a múlt 1899. évben közel 100 métermázsa eladását közvetítette); jó és igen olcsó méhkaptárakat és méhészeti eszközöket szerez; szükség esetén ingyen kölcsönöz mézszállító edényeket; minden-

féle méhészeti ügyekben felvilágosítással és szaktanácsal szolgál; méhészetikönyveket díjtalanul kölcsönöz és az egyesületnek havonta megjelenő szakközlönyét ingyen és bérletve megküldi. Mindezt az egyesületi tagok csupán évi 4 korona tagsági díjat fizetnek. Belépési nyilatkozatok az egyesület elnökéhez, Budapest, IX. »Köztelek« czimzandók.

— Az angol-bur háboru most érte el telőpontját. A mérközés színhelye immár a testvér-költársaság: Oranje szabadáll m. A maroknyi bur sereg csodálatos vitézséggel, fokozódó elszánná-sal küzd a tulnyomó angol hadak ellen. Mintha csak a thermopylei hősök legendája ujult volna föl. Nem csoda hát, ha nálunk is oly nagy az érdeklődés a délafrikai események iránt. E közérdeklődés fokozásához bizonyára hozzájárul a »Budapest« pol. napilap is amely francia és angol harezteri tudósítók helyszíni följegyzései és vázlatai után nemcsak szövegben, de képeiben is ugyszólván lépésről-lépésre követi a háboru menetét. Hetenként háromszor érdekes képet hoz a csatamezőről. De a »Budapest« más tekintetben is megérdemli a széleskörű pártolást, amelyben immár husz év óta részesül jól szerkesztett, fürge, magyarizó ujság, amelyben mindenki megtalálja a maga olvasniválját. E mellett tekintve terjedelmét, rendkívül olcsó is; egy hónapra: 2 korona, negyedévre 6 korona. Az előfizetések a »Budapest« kiadóhivatalhoz Budapest, IV. ker. Sarkantyus-utca 3. szám alá intézendők.

— A »Magyar Szó« című politikai napilap pályafutásának első havában immár meghódította az egész magyar olvasóközönséget. Szószólója ez a lap a tiszta és valódi liberalizmusnak s kíméletlen ostromozója a liberalizmus köpenyébe bújó reakciónak. Bátor és szokimondó, megmondja az igazat fölfelé és lefelé egyaránt. Pártoktól teljesen függetlenül irányítója egyedül a legtisztább szabadelvűség. Politikai cikkei a legfényesebb tollu publicisták, tárczáit pedig a magyar belletrisztika elismert kitűnősegei írják. Vidéki és külföldi tudósítói kara révén gyors és megbízható értesüléseket közöl s minden közleményének az aktualitás, eredetiség és érdekesség ad a napibecsi dolgok közül magasan kiemelkedő értéket. Meltányolta ezt a közönség is, mely a »Magyar Szó«-ban friss, változatos, eleven tollal megírt érdekes ujságot kapott, mely

ujság külső beosztásában is lerázta magáról a rég megunt sablonok nyűgét. Nagy és becses erő, munkájában buzdítása az a hatalmas közönség, mely mindiárt megindulása napján melléje szegődött, jelöl annak, hogy szavát megértette s az lelkében visszhangra talált. A »Magyar Szó« előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. A »Magyar Szó« kiadóhivatala Budapesten, Sarkantyus-utca 3. szám alatt van.

G S A R N O K.

Megtorlás.

A vér elborította Csoboth Pál szemét, agyára lódult; a daliás, viruló fiatal ember egy lörgésbe fuló jalkiáltással bukott le ájultan az iroda szőnyegére.

A kiáltásra, zuhanásra ijedten futott be Gáspár, a hűséges inas. Öreges rekedt hangján kiáltozva és Csoboth vállát rázogatva iparkodott életre kelteni alélt urát. Az intézet főbb tisztviselői is — kevesen — befutottak, ideges kapkodásuk közt nagysokára jutott eszükbe egy pohár vízzel önteni le a fiatal főkönyvelő arcát, homlokát. Erre az föleszmélt, halotti sárgaság terült el szép formájából kikelt arcán, szabadodva, röstellkedve, hazug mosollyal háritott el minden segítséget, de azért csak vonszoltatta magát Gáspárral kis irodája pamlagára; mialatt a jóságos, öreg szolga szép hosszában eligazgatta a lábait, s lassanként szedte össze emlékezetében az eset részleteit, oda sem figyelve a kollégák részvevő kérdéseire. »Köszönöm, elmúlt, elszédültem, már semmi bajom!« hebegte gyorsan, — a patak felett is gyorsan fut át az ember a deszkaszálon, hogy rá ne érjen elveszíteni az egyensúlyát, — a mire aztán az urak megnyugtatta kiszállinkóztak. Gáspár egymásután két pohár vizet is erőszakolt a felocsudott emberbe, aztán észrevén, hogy valami levélfele hever az asztal mellett, — ejnye! pedig Csoboth ur nem szokott így szemetelni. — azt fölvette s gondosan az asztalra tette a feltépet boríték mellé. »Ismerős írás,« gondolta s aztán oda szólt a pihenőhöz: »Nagyságos ur, talán bérkocsit hozzak, otthon a nagyságánál majd egészen elmúlik a rosszulléte.«

Csoboth felugrott, azaz hogy fektetőülésbe roskadt, kinosan rángatózó arccsal csak ennyit birt mondani: »Nem kell!« Aztán egy perczig mereven nézett maga elé, a pamlag párnájára hanyatlott, bágyadt sóhajjal rumos theat hozatott.

Mikor a szolga eltávozott, Csoboth Pali, a sápadtan is »szép Pali,« felkelt és bizonytalan léptekkel járkált a hosszas, keskeny irodában fel s alá. Az ágyáról le szállt vér így egészséges forgásba jutott, de a teljes eszmélet és világos emlékezés a fiatal férfi szívébe új tört döfött. A nyilaló gyötrelm most nem verte le lábáról: már nem találta készületlenül. Hamar megjött a természetes visszahatása is: »eh, hátha nem is igaz? Kár volt komolyan vennem a névtelen gazember rágalmat.« Hanem azért mégis a levél után nyúlt és leült az olvasásához:

»Uram, jobb későn, mint soha. Kétheti késedelemmel ugyan, de ma délután pontban 4 órakor, saját lakásán, vegye át kiínevezési okmányát; új rangjául, érdemeire tekintettel, a felszarvazott férj« czimét és jellegét díjmentesen adományozom.

A megillető? tisztellett Áltéreg. »Bolondság!« gondolja a fiatal férj, Piroska nem játszhat ki engem; engem, a kiért az első urát megcsalta. Nem elvetemült teremtés ő; csakhogy a koros ember mellett énnékem, a nála is fiatalabbnak, nem birt

az ábrándos, szürke szemű czukrász-kisaszszonynak vallogattam szerelmet.

Az ügyelő ur — a nyomorult! — elcsapta a kezemről. Azóta rettenetesen gyűlölöm az ügyelőket.

Mindennap elmondom neki;

Van egy kívánságom...

Ez most a szállóige a társulatnál.

III.

Édes kicsi lelkem! Így szokta mondani a kis naturburs a csöpp Irmuskának. A két kezébe fogta a kis lány arcát, szerelmesen belenezett a dióbarna szemébe és szeliden suttopta neki:

— Édes kicsi lelkem...

És szöttek a rózsaszínű terveket a próbák alatt, a kulisszák mögött, aztán előadás után a vacsoránál. Olyan jól esett nézni azt a két gyereket, a mikor játszadoztak, kergetőztek a nézőtérén, a színház előtt — és összevesztek egy nap huszszor is, csak hogy előadás közben megbéküljenek.

S a mikor az utcán végigmentek, kacagott a sarki fűszeresné, mindig azt mondta:

Nincs boldogabb élet a színészéletnél

Egyszer aztán megszakadt a viszony A kis naturburs belebomlott az egyik vá-

rosban egy szőke asszonyba, a ki elszökött utána. a hova csak ment a társulat.

Egyik előadás után nagy muri esett meg. A kis naturburs rossz kedvű volt és kimentette magát. Bement vacsora után a szobájába.

A vendéglőben meg huzta a cigány örülten, veszekedett. A kis Irmusnak olyan kedve volt, hogy a selyemkendőjét ráköltötte a cigány hegedűjére. Az egész társulat mulatott, folyt a pezsgő.

A komikus vagy a huszadik tosztha kezdett és sült bele. A drámai apá pedig bevallotta, hogy már hat drámája vett részt a Teleky-pályázaton és mind a hat megbukott. Pedig Sekszipir-zsánerűek voltak.

A kis naturburs szobájába behallatszott a muzsika, és nem birt elaludni.

Aztán ugy hajnali négy órakor elhallgatott a zaj.

Megállott egy kocsi a kapu alatt. Valami férfi hangot hallott a gyerekek, meg az Irmus kaczagását. Aztán kirobogott a kocsi és csend lett, mélységes nagy csendesség.

A kis naturburs az ablakhoz ment és zokogott csöndesen, keservesen...

Zala-Szent-Grót, 1900. febr. 7.

Kovács Sándor.

ellenállni. Aztán micsoda ficzók mérközhettek velem! Kell nálam szebb, erőteljesebb, jobbkedű ember? Meg kétszeres mézeshegyek után már a vére is kitombolta magát; most meg épen hozzásoktatam a tartózkodáshoz, mióta — hat hete — éjfélig itt fáradok a bilancok mellett.

Elégülten kelt föl s járkált újra, továbbfűzve okoskodását. (Mintha bizony az asszony is, a híres 'harmincz éves asszony', ugyan ilyen módon, higgadtan okoskodnék a kísértés idején!) Igaz, hogy sok rosszat hall az ember. Még az az utálatos Goldstein is milyen szép dzsentri-lányhoz férkőzött, mint protektor! No de Piroskának semmiféle protekcióra sincs szüksége. Az öreg gróf meg pénzzel tartja Feketét, a ki ugyan éhenhalhatna a napidíjas, szép ura mellett! — de az én feleségem vagyona többet kamatoz még az én fizetésemnél is! Eh, nincs rá eset, hogy az a nyomorult levél igazat mondana!

Mégis újra kezébe vette. Hm, olyan ismerős írás... Egyszer csak felkaczagott: »ezt csak Vámos írhatta! Ijeszteni akar, boszúból, amiért Piroskával én szarvaztam fel öklém! Na ügyvéd ur, jobb diplomátának tartottam!«

Hangos nevetésére a kollegák kíváncsian betekintettek az ajtón, de rögtön szétrebbentek: valószínűleg rájuk nyitott a tuló oldalon valamelyik igazgató. Csoboth észre nem vette; azt vette észre, hogy az imént elhamarkodta véleményét: végre is a kézírás hasonlósága nem elég bizonyíték, aztán az asszony első férje, Vámos, olyan méltósággal, gyöngéden, lovagiasan járt el a rajtakapottakkal szemben, mikor kikötötte Csoboth házasságát és csendben elvált Piroskától (visszaadta egész hozományát, sőt többet is), hogy sértés volna valami gyerekes vagy nemtelen lépést föltenni a derék ember felől... De hát akkor ki, és hogyan jutott az áruló szerepéhez? Talán mellékes kalandjainak valamelyike hősnője, a ki esetleg Piroskánál is árulkozott?!

Vihar tombolt a máskor olyan nyugodt főkönyvelő lelkében. Ordítani szeretett volna Othellóval: »Bizonyosságot, bizonyosságot nekem!«

Pillantása a fali órára esett; negyed ötre járt. »A galád firkász jól kiszámította, mit tegyen!« dühöngött Csoboth; gyorsan kalapja és törös botja után nyult és bucsulánul elrobant, észre sem véve a hátsó lépcső felől theájával közelgő inasát.

Szinte futott a harmadik utcába, fel a palotaszerű bérház második emeletére; kulcsával lázas sietséggel kinyitotta lakása külső ajtaját, s mire ez nagy zajjal becsapódott: ő már ott állt ott támoigott boudoir közepén — előtte, reggeli pongyolában, rémült arcczal felesége, és nyugodt ábrázattal Vámos, a ki alighanem otthon felejtette zsakettjét.

A férj, azaz, hogy Csoboth, egy hangot sem birt adni. Félig útsére emelte jobbját, de mintha karja utközben kővé meredt volna, nem jutott tovább. Az első férj, Vámos, mindenesetre fölényben volt. Szilárd, nyugodt hangon ennyit mondott: »Uram, én nem azért adtam önnek feleséget, hogy ő elhanyagolva, házibarátot fogadjon. Köszönje meg nekem, hogy az ön régi szerepét átvettem, s megakadályozom, hogy harmadik személyek avatkozzanak a nagysága hársálatába.«

Csoboth elképedve, halálsápadtan hallgatta. Aztán fojtott hangon ennyit mondott: »Akkor nekem nincs itt keresni valóm.« — sarkon fordult és kitámoigott.

Harmadnap, átlőtt homlokkal letétek meg gyanútlan kirándulók a budai hegyek közti. Árnyéka azonban örökké válaszfal gyanánt állt a másik két bűntárs között.

K—y

477 sz.

vh. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a tabi kir. járásbírószág 1899. évi V. II. 60/1. számú végzése következtében Kiliti ev. reform. egyház pénztára javára Korcz János kiliti-i lakos ellen 92 kor. 22 fill. s jár. erejéig 1899. évi augusztus hó 11-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 801 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 drb ló, 3 drb. sertés, gazdasági felszerelések és szalmás gabona nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a tabi kir. járásbírószág 1899. évi V. II. 60/3. számú végzése folytán 92 kor. 22 fill. tőkekövetelés, 52 kor. 38 fillérnek 1897. szeptember 14-től, 39 kor. 84 fillérnek 1898. május 1-től járó 8% kamatai, és eddig összesen 89 kor. bíróilag már megállapított költségek erejéig Kiliti községben alperes lakásán leendő eszközzésére 1900. márczius hó 3-ik napján délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 188. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tábony, 1900. évi február hó 18. napján.

SCHMIT KÁROLY,
kir. bir. végrehajtó.

154. sz.

vh. 1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a pécsi járásbírószág által Sp. IV. 432/99. számú végzéssel Fodor Mór pécsi lakos végrehajtató javára özv. Spitzer Józsefné orczi-i lakos ellen 134 frt 52 kr. tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 313 frtra becsült butorok, házi eszközök, kocsik és lovakból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbírószág 1899. V. III. 281/4. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Örcsiben leendő eszközzésére 1900. márczius hó 6-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg,

hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtnak fognak

Az árverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. cz. 111. §-ának rendeletéhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentésk.

Kaposvár, 1900. évi február hó 19-ik napján.

NAGY JÁNOS,
kir. bir. végrehajtó

89 sz.

vh. 1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírószágnak 99. V. 450/4. számú végzése következtében dr. Kriszt Béla szigetvári Pohl László kaposvári ügyvéd által képviselt Weisz Ignác és Mandl R. kaposvári lakosok javára Brauman Tivadar és neje szigetvári lakos ellen 369 kor. 71 kor. 90 fill. jár. erejéig 1900. évi január hó 17. napján foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefogalt és 743 koronára becsült szobabeli butorok, irodai berendezések, varrógép, női és férfi ruhaneműekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírószág 99. V. 450/4. számú végzése folytán 369 kor. 71 kor. 90 fill. tőkekövetelés, annak és pedig 360 kor. után 1899. december 31-től 71 kor. 90 fillér után 1899. évi június hó 24-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 97 kor. 30 fill. bíróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott közbenjöttel leendő eszközzésre 1900. évi márczius hó 13-ik napjának délelőtt 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. február 16-ik napján.

BONCZ LAOS,
kir. bir. végrehajtó.

Üzlethelyiség változtatás.

Alólirott Morgos József

a m. kir. csendőrség szerződött szabója, Kaposvárott, már évek óta fennálló

szabó üzletemet

a vármegyeház melletti bolthelyiségbe helyeztem át.

Midőn erről tisztelt vevőimet, valamint a nagyérdemű közönséget értesiteni szerencsém van, egyszersmind tudomására hozom, hogy raktáron tartok mindennemű

katonai és egyenruházati

felszereléseket.

Egy éves önkéntesi cikkekét,

saját készítményű

utazó bundákat.

Mérték szerint készíték a raktáron levő

bel- és külföldi szövetekből polgári ruhákat

a legujabb divat szerint és a legjutányosabb árak mellett, sokkal olcsóbban, mint bárki más; — mit lehetővé tesz azon körülmény, hogy új üzlethelyiséget tetemesen olcsóbb áron bírom bérebe, mint az eddigi volt.

Számos látogatást és megrendelést kérve maradok aposvárott

tisztelettel

MORGOS JÓZSEF

szabó mester.

NEM HULL A HAJ, NINCSEK TÖBBÉ KOPASZ EMBER

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatom melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen megátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőr-betegség.

1 üveg ára 2 korona 40 fillér.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecik-kereskedésben.

Főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerára, Király-utca 12. sz.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: GÓTH GYULA, illat- és piperecikk nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főter.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

3-20

Egyedüli készítő és széjellküldési raktára:

DOBÉ NÁNDOR

uri, női és színházi fodrász
Budapest, Nefelejts-utca 27. sz.

20% engedményt kap mindenki.

GUMMI

és halhólyag, az egyedüli leghízebb, legmegbízhatóbb, és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható **ővszer** férfiak és nők részére. Ára tucatonként eredeti párisi minőségben frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.—, és frt 8.—. Bouts americ. tucatlja frt 3.—, 4.— és frt 5.—. Női ővszerek: Hasse tanár-fele frt 2.—, Mensinga tanár-fele frt 2.50, dr. Earlet fele frt 3.— darabonként. Ezen női ővszerek százszor is használhatók. Női szivacsok, valódi párisi, tucatonként frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—. Diana őv havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbja frt 2.50. Klimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve. Megrendeléseket pontosan és dírcélen eszközöl utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése után 20-40

J. REIF.

Bécs, Brandstättle 3.

1881-ben alapított hírneves higieniai specialista cég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

Kiadó lakások.

Kaposvárott a Baross-utca egyik ujonnan épült sarokházában

több kétszobás lakás és egy üzethelyiség a hozzá szükséges mellékhelyiségekkel **azonnal** kiadó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető a házmeisternél és a kaposvári vasuti állomásfőnöki segédirórában.

3-3

3606. sz.
tkv. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közli, hogy Kurucz Nemes József végrehajtónak Balázs István végrehajtást szenvedő elleni 22 frt 50 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (szigetvári kir. járásbírósa) területén levő darányi 44. számú telekjegyzőkönyvben A I. 1-11 rdszig foglalt 1/2 telekből Balázs Istvánnak B. 3 és 8 illetőségére az árverést 367 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi március hó 26-ik napján délelőtt 11 órakor Darányban a községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 37 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt ig. minster rendelet 8. §-ában jelelt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni

Szigetvár, 1899. évi december hó 2-ik napján.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

ZSIGA,
kir. járásbíró.